

NÉPLAP

A „Mégvédjük a békét”
Mozgalom Országos Tanácsa
békegyűléséről
a Kossuth rádió ma este
a 20 órás Hangos Ujságban
hangképeket ad

VII. évfolyam 89. szám.

ARA 50 FILLÉR

Kedd, 1950 április 18.

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Elnökségének távirata Rákosi Mátyás elvtársához

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Elnöksége az alábbi táviratot küldte Rákosi Mátyásnak:

„Kongresszusunk befejezése alkalmából a Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Elnöksége köszönetét fejezi ki Önnek azért a fogadtatásért, amelyben Budapesten részünk

volt. Hálánkat és csodálatunkat fejezzük ki a csodás műért, melyet az egész magyar néppel együtt megvalósított Magyarország és a béke javára.

Pritt elnök, Zeidin, Cot, Tomorowicz, Ries alelnökök, Dordman, Muszkat főtitkárok.”

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Elnökségének határozatai:

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Elnöksége április 14—16 között Budapesten tanácsulást tartott.

A tanácsulást a következő határozatok hozta:

Határozat

I.

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Tanácsának tagjai kifejezésre juttatták rokonszenvüket minden munkás, vasutas, tengerész és rakodómunkás irányában, akik bátran küzdenek a béke fenntartásáért.

Emlékeztetnek arra, hogy a támadó háború az előre megfontolt bűncselekmények legsúlyosabbika a nemzetközi jog szerint és így mindenkinek joga van megtagadni, hogy részese legyen e bűncselekménynek.

A nürnbergi ítélet megállapította, hogy „az egyénre háruló nemzetközi kötelezettségek elcsúsznak, mint az engedelmesség kötelezettsége az iránt az állam iránt, amelynek ők polgárai.”

Ezt az ítéletet, amelynek értelmében a náci kormány és kizsákmányoló vezetői megalkalmazták a nemzetközi jog szabályait, amelyek szerint a támadó háború irányítása, előkészítése, kibontakozása, vagy folytatása büntetés alá esik.

Ezen túlmenően azok, akik bármilyen módon is részt vesznek az emberiség ellen irányuló e legsúlyosabb bűncselekmények előkészítésében, vagy megvalósításában, mint e bűncselekmények részesei, ugyancsak büntetés alá esnek és nem hivatkozhatnak mentességként „kormányuk, vagy felettesük utasításaira”.

Végül emlékeztetni kell arra, hogy a nürnbergi törvényszék alkalmazta a szabályzat ama rendelkezéseit is, amelyek szerint a támadó háború irányítása, előkészítése, kibontakozása, vagy folytatása büntetés alá esik.

Ilyen körülmények között lelkiismeretbeli kötelességük a jogászoknak emlékeztetni ezekre a jogszabályokra és ünnepelesen figyelmeztetni azokat, akik nemalán atomháborút robbantának ki, arra, hogy ezért a tevékenységükért személy szerint büntetőjogi felelősség is terheli őket.

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Tanácsának valamennyi tagja aírta a stockholmi felhívást.

A békéért folyó küzdelem döntő szakaszába lépett. Ebből a harcból senki sem maradhat ki. Ha valaki távolrólja magát, azt jelenti, hogy szabadteret enged az új háború gyújtogatónak.

III.

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége Elnöksége Tanácsa meleységesen megindulva az előterjesztett bizonyítékok láttán, amelyek létsége ennél is nagyobb, a makronizoszi gyűjtőtáborban elkövetett atrocitásokat, ahol a görög demokraták tízezeit gyötrik, közöttük 70 jogászt is, tudomásul véve az athéni görög kormány hivatalos szóvivőjének különböző alkalmakkor tett ama kijelentéseit, hogy semmi akadályt sem gördítenek a makronizoszi tábor megátogatása elé, elhatározza, hogy fokozza tevékenységét a makronizoszi tábor megszüntetése és a görögországi általános amnesztia érdekében.

A „Mégvédjük a békét” Mozgalom Országos Tanácsa ma békegyűlést rendez

A „Mégvédjük a békét” mozgalom Országos Tanácsa a Zeneművészeti Főiskola nagyertermében békegyűlést tart. A gyűlés elnöke Apró Antal elvtárs, a Szakszervezeti Tanács főtitkára. Beszédet mond

Andics Erzsébet elvtársnő, egyetemi tanár. A gyűlésen felszólal Vető Lajos evangélikus püspök, Veres Péter Kossuth-díjas író, Szóczei Sándor Kossuth-díjas sztahanovista és Ko-

csi Istvánné kecskeméti dolgozó paraszttasszony.

A „Mégvédjük a békét” mozgalom Országos Tanácsa 18-i békegyűléséről a magyar rádió 18-án, kedden a Kossuth adón a 20 órás Hangos Ujságban hangképekben számol be.

Pártunk erejére támaszkodva minden szükségeset meg kell tennünk, hogy megakadályozzuk országunk és az egész világ háborúba taszítását

Togliatti elvtárs beszéde az Olasz Kommunista Párt Központi Bizottságának ülésén

Togliatti, az Olasz Kommunista Párt főtitkára az Olasz Kommunista Párt Központi Bizottságának teljes ülésén felszólalt Scoccimarronak, a békéért, a munkáért és a szabadságért vívott harcról elmondott beszámolója nyomán indult vitában.

— A nemzetközi helyzet — mondotta Togliatti — egyrészt

sokkal világosabb és komolyabb, mint két évvel, vagy egy évvel, sőt mint néhány hónappal ezelőtt és ma a háború, vagy legalább is ilyen irányú további bonyodalmak felé fejlődik. Másrészt belső helyzetünk a dolgozók ellen irányuló nyílt reakció fokozódása felé halad.

Az imperialisták vezetői nem mondtak le emberirtó terveikről

— A meglévő nemzetközi szervek tevékenysége az Egyesült Államok nyílt szabotázsának eredményeképpen megbénult. Az USA imperialista vezetői és csatlósai konokul szembeszállnak az atomfegyver betiltásával. Ez azt bizonyítja, hogy nem mondtak le bűnös, emberirtó terveikről. A háborús idegláz soha nem látott méreteket ölt. Már határcsúcsok is történnék, mint nemrégiben a Balti partvidéken. Ez a határcsúcs nem a nyugati félgömbön, nem az Egyesült Államok, vagy a vele határos országok partvidékén, illetve vizein történt, hanem a Szovjetunio területén történt, 10.000 km-re Amerikától. Ez a tény egymagában elegendő ahhoz, hogy leleplezze az USA-t, az arcátlan támadószellemű hatalmat, amely az agresszív háború előkészítésének kedvéért fegyvereket szállít a tőkés országokba.

— Ezekhez az annyira komoly tényekhez hozzá kell még számítani az úgynevezett nyugati világ gazdasági és politikai életében uralkodó nagy és növekvő zűrzavart. Mi, marxisták, nagyon jól értjük, mivel magyarázható ez a növekvő zűrzavar, az u. n. nyugati világnak ez a bomlása. Azzal magyarázható, hogy a civilizált világnak ebben a részében a kapitalista rend fennállása ma sokkal inkább mesterséges, mint a világ bármely más részén, mert megszűnésének valamennyi objektív feltétele megérett és megérett a munkásosztály többségének mély politikai önfudata is. Ha a kivülről ható reakciós erők beavatkozására nem támaszkodna Franco, De Gasperi és Salazar uralmi rendszerét, az ausztriai klerikális rezsimet, Bidault franciaországi uralmát, akkor Nyugat-Európában már más társadalmi helyzet lenne.

— Olaszországban arról van

szó, hogy az erőszakoskodás vas-kalapja ellenére, amely a keresztény demokrata uralom akaratóból nyomja az országot, sok politikai csoportosulás soraiban növekvő bizalmatlanság figyelhető meg. Egyre riadttabban hallatszik a kérdés, vajjon meg lehet-e változtatni az események menetét, vagy nincs-e más kiút, mint tehetetlenül szemlélni az egyre kritikusabb helyzet végzetes alakulását. Ezt a kérdést mi is feltettük magunknak. Főképe, lényege ez teljes üléssüknek. Hogy válaszolhassunk erre a kérdésre, mindekelőtt fel kell becslünk Pártunk erejét.

A Párt ebben az évben 3 hó-

Békéért vívott küzdelemünket harcosabb szellem hatja át, mint azelőtt

— Ez a feladat kötelességünké teszi, hogy politikai szervező propaganda és agitációs munkát végezzünk a tömegek körében és konkrétan irányítsuk mozgalmunkat. A harc, a sztrájkok, a földfoglalás perspektívái ezek, a munkásosztály és a parasztság egyre szélesebbkörű megmozdulásának, a békéért vívott harcának perspektívái. Ezt a küzdelemet harcosabb szellem hatja át, mint azelőtt.

— Feladatunk abban áll, hogy megkönnyítsük és meggyorsítsuk mindazokat a folyamatokat, amelyek hozzásegítenek a helyzet tisztázásához, annak eredményeképpen, hogy egyre szélesebb körben terjed el az a tudat, hogy Olaszország politikai irányvonalát a végzetes perspektívák, illetőleg az ország megmentéséért vívott hosszú és nehéz harc perspektíváinak elkerülése érdekében meg kell változtatni.

— Nemzetközi téren a béke politikáját javasoljuk és ezzel a javaslatlalt oly módon kell előállnunk, hogy a megegyezést bizto-

napnál rövidebb idő alatt 2.5 millió dolgozó férfit, nőt és fiatalt vett újra nyilvántartásba. Ezzel kétségtelenül olyan hatalmas eredményt ért el, amelyet az év elején magunk sem reméltünk volna.

— Mindezen fontos politikai tények megmutatják — mondotta Togliatti elvtárs — hogy van egy népes, harcos élcsapat, amely az üldözések és csapások ellenére sem adja fel hadállását, hanem ellenkezőleg kibővíti azokat. Ezt az élcsapatot követik és megértik a széles tömegek, amelyek készek harcolni azért, hogy az ország mostani helyzete megváltozzék.

Pártunk és a Szocialista Párt erejük, továbbá az a presztizs és befolyás, amelyet egységük folytán Olaszországban élveznek, komoly akadályt jelent Trumannak, —

ennek a cansas-cityi banditákkal kapcsolatban álló oly furcsa embernek — va amint az amerikai és angol imperialistáknak útjában. Erre az erőre támaszkodva minden szükségeset meg kell tennünk, hogy megakadályozzuk országunk és az egész világ háborúba taszítását.

Beszéde végén Togliatti elvtárs ezt mondotta: — Lényegében két követelményt kell teljesítenünk: 1. Több kezdeményezésre és több harci szellemre van szükség mindenképp azokon a területeken, ahol különösen világosan szembeffúnik politikai cselekményeink pozitív jellege. 2. Kiszélesíteni az arcvonalat felhasználva Pártunk és harcos társai harci szellemének fokozódását. Olaszország helyzetének megváltoztatása a szabadság és a béke megmentése érdekében.

Mi a nagy Sztálin vezetésével a hatalmas béketábor harci zászlaja alatt menetelünk

Nógrádi elvtárs beszéde a politikai tisztek feladatairól a Petőfi Intézet tisztavatásán

Vasárnap ünnepélyesen avatták fel néphadseregünk új politikai tiszteit a Petőfi Politikai Tisztképző Intézetben.

Az avatási ünnepségre díszszázadok sorakoztak fel zenekarral. Előttük állottak fel az avatandó tisztek. Az intézet épületei díszítésekkel és kifejezték az esemény jelentőségét.

Az ünnepségen megjelent Kiss Károly, az MDP Politikai Bizottságának tagja, ott voltak a tábornoki kar tagjai, rendőrtiszti küldöttség és a felavatandók hozzátartozói.

Féltíz órakor kürtöző jelezte Farkas Mihály elvtárs, honvédelmi miniszter érkezését. Farkas Mihály elvtárs Nógrádi Sándor elvtárs kíséretében a Rákóczi induló hangjai mellett ellépett az alakulatok arcéle előtt. „Jónapot, bajtársak!” — köszöntötte a honvédelmi miniszter néphadseregünk katonáit. „Erőt, egészséget!” — hallatszott a harsány válasza, majd percekig tartó hajrázástól visszhangzott a környék.

Esküt tesznek a politikai tisztek

Ezután felhangzott a Himnusz, majd Otta István ezredes, az Intézet parancsnoka, búcsúzott a politikai tisztektől.

Majd az új politikai tisztek fogadalmat tettek arra, hogy hűséges katonái lesznek néphadseregünknek.

Ezután Nógrádi Sándor elvtárs, altábornagy, a honvédelmi miniszter helyettese mondott beszédet. Bevezető szavaiban az új tisztek figyelmébe ajánlotta, hogy gondoskodjanak bajtársaik politikai neveléséről, szocialista öntudatának ki-fejlesztéséről, az alakulat politikai és erkölcsi színvonalának, harc-

kihétközés során megmutatókozó nehézségei leküzdésével.

Az április 4-i díszszemle sikerének egyik döntő tényezője

— Meg lehet azonban állapítani — mondotta a továbbiakban —, hogy hazánk felszabadulásának ötödik évfordulóján megtartott díszszemlére való felkészülés ideje alatt a politikai tisztek és a párt-szervezetek jelentős lépést tettek előre ennek a hibának kiküszöbölése terén. Megtálalták a politikai nevelőmunka helyes módszereit.

Ezzel közelebb jutottak a csapathoz és az egyes emberhez. Ez lehetővé tette számukra, hogy tudatosítsák a felvonuló csapatok tagjaiban legnagyobb nemzeti ünnepünk jelentőségét, erősítsék csapatainkban népünk, Pártunk, szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs, a felszabadító Szovjetunió s a béketábor nagy vezére, Sztálin generális szimusz iránti hűség érzését, a proletár nemzetköziség szellemét, a szeretettelgygyverneműk és a hadsereg ügye iránt. S ez volt az április 4-i díszszemle sikerének egyik döntő tényezője.

A Szovjet Hadsereg tapasztalatait teljes mértékben átvesszük

— Tartsák mindig szem előtt, bajtársak, a fő feladatot: azt, hogy ebben az 1950-es évben, a honvédelmi miniszter bajtárs I. számú tiszti parancsa értelmében teljes mértékben át kell vennünk a győzedelmes Szovjet Hadsereg tapasztalatait.

Ez azonban csak úgy lehetséges, ha politikai tiszteink és politikai vezetőink maradéktalanul átternek a hős szovjet komisszárok oktatási és nevelési módszereinek alkalmazására. Az egyik elválaszthatatlan összefüggés a másikkal. A politikai oktatás és nevelés szovjet módszereinek az alkalmazása pedig főleg abban áll, hogy

felretölnek minden elvontságot és bátran összekapcsolják az elmélet és a politikai harc minden kérdését az eredményes lökőképesséssel, az anyagkarbantartással, a szolgálati és harcászati szabályzatok pontos elsajátításával és a vasfegyelem megteremtésével.

Mire kell megtanítani a katonát

— Sztálin elvtárs arra oktat bennünket, hogy a katonát arra kell megtanítani, amire a háborúban szüksége van. A győzelem nagy hadvezérének ehhez a bölcs tanításához kell mindannyiunknak igazodni, bajtársak. Hangsúlyozzuk ki még egyszer, hogy semmit sem ér a hadseregben az a politikai munka, amely nem a csapat és az egyes honvéd harci felkészültségének a fokozását szolgálja.

A kiképzés jó politikai munka nélkül olyan, mint az ágyú irányzék nélkül: lehet vele löni, de nem lehet vele a célba találni.

Ezért szenteljék minden erejüket a kiképzési program teljes sikerének, a jó, emberről-emberre ható politikai munkával való alátámasztásáért.

— Pártunk és Rákosi elvtárs személyesen a legnagyobb gondot fordítja hadseregünk erejének a fejlesztésére.

A bajtársak legyenek büszkéek arra, hogy mint politikai tisz-

tek és politikai vezetők a mi nagy Pártunk megbízottainak dicső szerepét tölthetik be a magyar Néphadseregben.

— Ugyanakkor egy pillanatra sem felejtsék el, hogy a Párt és Rákosi elvtárs kommunista politikai tiszteikhez méltó kötelességerzetet, példamutatást és lankadatlan harcot követel meg Önöktől, hadseregünk ütőképességének állandó és gyors fejlesztése terén. A parancsnok bajtársakkal együtt Önöktől függ, hogy lömgeszen képezünk ki mesterlövészeket, kiváló tüzereket, páncélosokat, repülőket, utászokat, híradókat és más fegyvernembeli harcosokat — és hogy egy honvéd se legyen alakulatunkban, aki jó eredményt nem mutatna fel az összkiképzésben.

Éberség az első

Ezután Nógrádi elvtárs arról beszélt, hogy néphadseregünk emberanyaga kitűnő: hú tükörképe hazánk szocialista fejlődésének, hatalmas gazdasági, politikai és kulturális fellendülésének és a magyar dolgozó nép szilárd bizalmának szocialista jövőjében. Hon-

Mi igaz ügyért szállunk síkra

— Ahhoz, hogy honvédeink jól tudják forgatni kitűnő fegyvereiket — mondotta továbbá Nógrádi elvtárs — és jól el tudják sajátítani a korszerű sztálini harcászatot, jól fel kell őket fegyverezni eszméileg. A mi hadseregünk minden tagjának világosan látnia kell, hogy mi az igaz ügyért, a szabadság, függetlenség, a béke és a népek boldog jövője ügyéért: szállunk síkra: hogy mi a nagy Sztálin vezetésével a hatalmas béketábor, az egész dolgozó emberiség harci zászlaja alatt menetelünk — az imperialista háborús bujtogatók, a népeket szolgásgorba döntő tőkés uralom ellen.

— Ez az alapja annak, hogy elevenen éljen és megrősödjön hadseregünk minden tagjában a nép, a mi dicső Pártunk, Rákosi elvtárs, a felszabadító Szovjet-

védeink öntudatosak, lelkesek, rajongásig szeretik hivatásukat és fáradságot nem ismerve igyekeznek jó harcosokká válni. A honvéd bajtársak már várják az új politikai tiszteket.

— Azt hiszem, nem szükséges Önök előtt különösen hangsúlyoznom — folytatta —, hogy az ellenség: az imperialista háborús gyújtogatók, azok titóista, fasista iakájai és itt az országban megbúvó ügynökök veszett dühvel szemlélik fiatal hadseregünk erőteljes fejlődését, amiről a felszabadulás ünnepén lezajlott katonai díszszemle is meggyőzte őket. Az ellenség nem marad tétlen, bajtársak. Ellenkezőleg: mennél nagyobb tüntünk rajta, annál nagyobb erőfeszítést tesz galád céljai elérésére.

— Ezért a harc egy pillanatra sem lankadhat el a nép ellenségeinek leleplezése és ártalmatlanítása tétele frontján. Ezt a harcot fokozni kell, különösen az Önök helyén, ahol az éberség első követelmény, legfontosabb pártkötelesség.

szállunk síkra

unió és a béketábor lángeszű kormányosa — a nagy Sztálin iránti hűség és szeretet szelleme. Ez az eszmélet tartalom az, bajtársak, ami megingathatatlan tömbbő forrasztja össze egész hadseregünket és ami a dicső Szovjet Hadsereg oldalán, szorosan együttműködve a baráti népi demokratikus államok haderőivel, legyőzhetetlenné teszi fegyvereinket.

Nógrádi elvtárs ezután arról beszélt, hogy a feladatokat csak akkor lehet megvalósítani, ha fáradhatatlanul építik és erősítik a honvédségi párt-szervezeteket. Mutassanak a politikai tisztek világító példát a fegyverkezetségben és szigorúan követeljék meg a fegyelmet minden beosztottjuktól. Erjék el, hogy Pártunk tagjai, a kommunisták kivétel nélkül mintaképül szolgáljanak minden hon-

védnek a vasfegyelem megteremtésében. A néphadsereg építése és erősítése harci feladat, amelyből a politikai tiszteknek, mint Pártunk megbízottainak a honvédségben, minden tudásukkal és képességükkel ki kell venni részüket. Dolgozzanak úgy, hogy a párt-szervezet és megalakítása előtt álló honvédségi ifjúsági szervezet — amely a Párt vezetése alatt a dicső Komszomol példáját követve, hatalmas lendítőkereke kell, hogy legyen hadseregünk megerősödésének — teljes erővel

támogatni tudja a politikai tiszteket a harci feladat végrehajtásában.

Végül Nógrádi elvtárs arra hívta fel az új politikai tisztek figyelmét, hogy működjenek jól együtt a parancsnok bajtársakkal, támogassák őket munkájukban, erősítsék meg parancsnoki tevékenységüket, majd kijelentette, hogy ne elégedjenek meg az eddigi elméleti és gyakorlati tudásukkal, hanem szüntelenül képezék magukat Nógrádi elvtárs így fejezte be beszédét:

Kövessék a hős szovjet komisszárok példáját

— Kövessék ebben is a hős szovjet komisszárok példáját, akik katonai és politikai tudásuk állandó fejlesztésével a legerősebb oszlopaivá váltak a diadalmas Szovjet Hadseregnek. Ezt várja Önöktől legfelső katonai előjárónk, a honvédelmi miniszter bajtárs, s ezt várja Önöktől dolgozó népünk, Pártunk, bölcs tanítónk és vezérünk, Rákosi elvtárs.

A felavatott politikai tisztek nevében ezután Rívó István százados, évfolyamelső beszélt.

— Fogadjuk, hogy minden tudásunkat nagy Pártunk, népünk

szolgálatába állítjuk — mondotta a többi között. — Minden erőnkkel azon leszünk, hogy bajtársainkban elmélyítsük a Szovjetunió iránti érzett forró szeretetét és ragaszkodást. Minden bajtársunkat öntudatos hazafivá, a népek szabadságának harcosává neveljük.

A zenekar az Internacionálét játszotta, majd a kivonult alakulatok és az új politikai tisztek díszmenetben vonultak el Farkas Mihály vezérére és a meghívottak előtt.

Szabó László két döntetlenje

Úgy indult a vasárnapi nap a sakkvilág bajnok-jelölték versenyének színhelyén, hogy a rendezőség bejelentette: a Szabó László—Keresz játszma eldőlt, a két nagymester döntetlenben egyezett meg. Így Szabó László elvtárs, a harmadik forduló befejezése után feltornászta magát az egy pontosok közé.

Egyébként az érdeklődés vasárnapra tetőfokára hágott. Több, mint 1000 ember szorongott a küzdelmek színhelyén és nyugodtan emondhatjuk, hogy Magyarországon még soha ilyen hatalmas arányú érdeklődés nem nyilvánult meg sakkverseny iránt. A nagyteremben egyetlen szék sem maradt üresen a földszinten és a karzatokon embererdő s a közönség lélekzavartól várta egyik, vagy másik nagymester lépését, mely bővelkedett változatokban, izgalmakban, szellemességben.

A játszmák közül legnagyobb érdeklődés természetesen a Szabó László—Boleszlavszkij összecsapás iránt nyilvánult meg. A világgal játszó Boleszlavszkij spanyol megnyitására Szabó éles lépésekkel válaszolt, majd támadásra indult Boleszlavszkij figurái ellen. A szovjet nagymester körültekintően védekezett, de a 26. lépés után váratlan fordulat állott be.

Pontosan este 8 órakor a hatalmas felhőszakadás és villámlás következtében a teremben hirtelen kialudt a villany és csak a kijáratok házi akkumulátorokkal működő lámpái világítottak. A játszmák abbamaradtak, de a játékosok az asztal mellett ülve várták, hogy ismét kigyúljon a fény a nagyteremben.

A fény ugyan nem gyulladt ki, de azért a verseny tovább folyt. Kotov és Stahlberg, akik a világosban nem bírtak egymással, a sötétben átgondolták a helyzetet és döntetlenben

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Boros Imre Ferenc

lakatostanuló 17 éves korában elhunyt. Temetése szerdán délután 3 órakor a Köztemető II. B) ravatalozó termében. Gyászolják: Bányos szülei, testvérei, unokatestvérei, sógorai és kiterjedt rokonsága. Lakás: Aczél utca 3.

Köszönetnyilvánítás

Mindazoknak, akik felejtetlenül jó férjnek, Oláh Bálint temetésén résztvettek, ravatalára koszorút és cirokrot helyeztek és fájdalmaikat enyhíteni igyekeztek, ezúton mondunk hálás köszönetet, a

Gyászoló család.

egyeztek ki. De döntetlen eredményt hozott vasárnap a Flohr—Bronstein játszma is.

A vasárnap függőben maradt játszmákat egyébként tegnap délután folytatták — ismét szépszámu közönség jelenlétében.

Szabó—Boleszlavszkij játszmát döntetlenre adták a nagymesterek. A 33. lépésnél ért véget a küzdelem, mely valóban nagymesterekhez illő küzdelem volt.

Nagy meglepetés is született. Najdorf megverte Lilienthal, amíg a Szmiszlov—Keresz összecsapás döntetlenül végződött.

A verseny állása jelenleg a következő: 1—4. Boleszlavszkij, — Bronstein, Najdorf, Keresz 2,5—2,5 pont, 5—7. Kotov, Szmiszlov, Stahlberg 2—2 pont, 8—9. Flohr és Szabó 1,5—1,5 pont, 10. Lilienthal 1 pont.

„A Nemzetközi Jogász Szövetség békegyűléséről a rádió ma este 20—21-ig helyszíni közvetítést ad

Ma este lesz a MAV Filharmonikus Zenekar hangversenye

Ma este 8 órakor kezdődik a reprezentatív MAV Filharmonikus Zenekar első idei önálló hangversenye az Arany Bika dísztermében. A hangversenyen a zenekari Csenki Imre vezényli. A műsoron Mozart: Varázsviola nyitány, Mozart: G-moll szimfónia, Dvorzák: III. szimfónia szerepelnek. A műsor valamennyi számát a közel-műltban vette vízszlemezre a magyar rádió. A Dvorzák-szimfónia Magyarországon ezúttal kerül először előadásra.

Jegyek már csak korlátozott számban délután 4 óráig az Idegenforgalmi Hivatalban, este fél hét óráig az Arany Bika-szálló halljában válthatók.

SZÍNHÁZ

MŰSOR

Kedden este fél 8-kor: Tamás bátya kunyhója, Bérletszínház. Szerdán este fél 8-kor: Gerolstein nagyhercegő, Csokonai-bérlet 14. Csütörtökön este fél 8-kor: Gerolstein nagyhercegő. Sztaniszlavszkij-bérlet, 14.

Kedden este fél 8 órai kezdettel az idény legnagyobb darabja a „Tamás bátya kunyhója” van műsoron. Az előadás a bemutatás előadás pompás szereposztásában kerül bemutatásra. A rendkívüli érdeklődésre való tekintettel siessen jegyet biztosítani. Szerdán az idény legmulatságosabb operettje a Gerolstein nagyhercegő van műsoron.

„A BOLSEVIK PÁRT HARCOS UTJA” KÖVETKEZŐ ELŐADÁSÁT 19-ÉN, SZERDÁN DÉLUTÁN 5 ÓRÁKOR TORMA ISTVÁN ELVTÁRS TARTJA „A BOLSEVIK PÁRT HARCOSA A SZOCIALISTA TÁRSADALOM FELÉPÍTÉSÉNEK BEFEJEZÉSÉÉRT ÉS AZ ÚJ ALKOTMÁNY ÉLETBELEPTETÉSE” CIMMEL AZ MSZT HELYSÉGÉBEN.

Javítsuk meg a vezetőségválasztás előkészítő munkáját

A múlt héten járási és városi pártbizottságaink újból alaposan átvették Rákosi elvtárs beszédét és a Központi Vezetőség határozatát. Ezek az értekezések minden esetben előrendítették a munkát és megadták a perspektívát a soronkövetkező feladat elvégzésére.

Volt azonban pártbizottság, így például a szoboszlói városi bizottság, ahol úgy értelmezték Rákosi elvtárs beszédét és a Központi Vezetőség határozatának ismételt átbeszélését, hogy újból felvásták mind a kettőt, anélkül, hogy azt konkrétizálták volna a helyi viszonyokra.

A szoboszlói pártbizottság a felsőbb szervezetről kapott utasítást nem hajította végre helyesen.

A püspökladányi pártbizottság értekezletén is sok másról beszéltek és csak akkor vett fordulatot az értekezés, amikor a megyei pártbizottság kiküldött egy kérdéssel ráirányította a figyelmet az új vezetőség választására nagy feladatra.

Ezek az értekezletek az a feladat: meg kell lenni Rákosi elvtárs beszédének a főkérdéseit a pártbeli demokrácia kialakulásáról, a kritika és önkritika szemlének kifejtéséről a pártszervezetben belül, amelyeken keresztül pártszervezetünk megerősödni és a dolgozó tömegekkel szorosabb kapcsolatot teremthetünk.

Általában felvetődött a kérdés, hogy miért éppen most kell megtartani a vezetőségválasztást.

A berettyóújfalui járási bizottság tagjai többféleképpen próbálták ezt megmagyarázni. Sziki Mihály elvtárs azt mondta, hogy elhárították az idő, amikor már a Párt belső életével is foglalkozhatunk, s leleplezzük azokat a hibákat, amelyek a Párton belül vannak. Bordás József elvtárs hozzájárulásában azt fejtette ki, erőnkelt bizonyítja, hogy ilyen nyíltan tudunk hibáinkról beszélni. Báthori István elvtárs szerint fejlődésünk ahhoz a szakaszhoz értünk el, amikor a dolgozókkal való szorosabb kapcsolat létrehozása feltétlenül megköveteli, hogy pártszervezetünk vezetőségét felirissítsuk, új erőket bevonva a vezetőségbe.

A püspökladányi pártbizottságon Széplaki elvtárs rejtett tartalmú felkutatását tartja a vezetőségválasztás napirendre tűzésének indító okának. Gyöngy elvtárs arról beszélt, hogy erre azért van szükség, mert a pártbeli demokráciát helyre kell állítani.

A fenti szempontok, amelyek az elvtársak hozzászólásaikból felszínre kerültek, helyesek és jók, azonban nem jöttek ki azok a kérdések, amelyek a legfontosabbak. S hogy ezek nem jöttek ki, az nem véletlen. A legfontosabb és legdöntőbb kérdéseket eddigi munkánkban nem tartottuk be: a Párt szervezeti szabályzatát, a pártdemokráciát számláló esetekben megsértettük, valamint nem használtuk a bírálat és önbírálat fegyverét s elszakodottság volt tapasztalható pártfunkcionáriusaink között.

Pártmunkánk sokkal jobb lett volna, ha a pártszervezet vezetői fokozottabb figyelemmel lettek volna a tömegek véleményére, ha nemcsak a felsőbb pártszervezetek bírálatától tartottak volna.

Sztálin elvtárs ezt mondta: „A pártbeli tömegek ellenőrzik vezetőiket a pártkivülieken, konferenciákon, kongresszusokon, úgy, hogy meghaladják beszámolóikat, megbírálják foglalkozásait, végül pedig úgy, hogy ezeket vagy azokat a vezető elvtársakat megválasztják, vagy nem választják meg.”

Arra a kérdésre pedig, hogy miért éppen most vetette fel Rákosi elvtárs az új vezetőség választásának kérdését, újra Sztálin elvtárs szavával kell válaszolnunk:

„Eppen azért, mert a bolsevizmus hatalomhoz jutott, éppen azért, mert a bolsevikok építési sikereink következtében elszakodhatnak, éppen azért, mert megtörténhet, hogy a bolsevikok nem veszik észre gyengéiket és ezzel mekkönyítik az ellenség dolgát —

éppen ezért van szükségünk az önkritikára, különösen most, amikor hatalomra jutottunk.”

Az értekezletek egyformán felvetődött kérdései közé tartozott, hogy a vezetőségválasztások előkészítésénél mi a járási és városi bizottságok feladata.

A szombati értekezleten beigazolódtott, hogy a berettyóújfalui járási bizottság és a püspökladányi pártbizottság vezetőségi tagjai általában tisztában vannak feladataikkal az előkészítést illetően. Egy-két kivétel azonban akadt. Szegedi elvtárs a püspökladányi pártbizottság tagjai szerint a legfontosabb az elnök szerepe, aki a tagságból ki tudja venni a bírálatot. Gyöngy elvtárs a pártbizottság kádereire nem volt tisztában a saját maga feladatával.

Szegedi elvtársnak ebben a kérdésben nem volt igaza. Nemcsak az elnök ilyen vagy olyan magatartásán dől el a taggyűlés sorsa. A jó titkári beszámoló, a példamutató kommunista kritika és önkritika — egyik legfőbb biztosítéka a taggyűlés sikerének. Eppen ezért a járási és városi pártbizottságoknak konkrét segítséget kell nyújtani a titkári beszámoló előkészítéséhez. Ennek a segítségnek nem az általános szempontokat kell tartalmaznia, hanem tekintettel kell lenni a szervezet jellegére és sajátosságára.

Tudatosítani kell a párttagság és a pártkivüliek felé a Párt szerepét alapos népnevelő és bizalmi munkával. A tudatosítások ismeretlni kell az eddig elért eredményeket s rámutatni arra, hogy a hibák nyílt feltárással s azoknak kiküszöbölésével még nagyobb eredményeket érünk el. A népnevelőkön és bizalmiakon keresztül ismertetni kell a párttagság jogait és kötelességeit. Járási és városi pártbizottságaink feladata azonban ezen keresztül a bizalmiak és népnevelők munkájának az ellenőrzése. Szívesen kell munkálkodni, hogy a párttagság megismerkedjék a Párt belső életével, ismerje és gyakorolni tudja jogait és kötelességeit. El kell mélyíteni a párttagságban a kritika és önkritika jelentőségét.

Ami a pártbizottság kádereinek munkáját illeti, a vezetőségválasztás előkészítésénél, legfontosabb feladat az új erők kiválasztása. Ifjak és nők bevonása a pártszervezet új vezetőségébe.

Ha a Püspökladányban a II. számú alapszervezetbe javasolt új vezetőség összetételét megnevezzük, érdekes megállapításokat tehetünk. A II. sz. alapszervezet vezetőségébe egyetlen munkást, vagy dolgozó parasztot sem jelölték. A titkári funkcióra sertésfelvásárló a legesélyesebb jelölt, de szerepel a névsorban különböző területeken dolgozó adminisztrátor és különböző alkalmazzott.

Arra a kérdésre, hogy ennek az alapszervezetnek élére egy TSZCS-tagot be lehet-e állítani, a pártbizottság tagjai, Szegedi elvtárs kivételével, azon az állásponton voltak, hogy ezt nem lehet megtenni, mert hiszen, ha valaki TSZCS-ben dolgozik, az képtelen ellátni a titkári funkciót.

Fórián Béni elvtárs saját példáját hozta fel.

— En. — mondta Fórián elvtárs — nap, mint nap késő éjszaka fekszem le, kora reggel már munkába megyek s még sincs időm minden funkcióm elvégzésére.

Majd arra a kérdésre, hogy hány funkciót tölt be, hozzákezdett a számoláshoz s pár perc alatt kerek tíz különfajta funkciót számolt össze. Így természetesen, hogy semmire sincs ideje és egyik funkcióját sem tudja száz százalékgig ellátni.

— Elvileg egyetértünk Rákosi elvtárs beszédével. — mondta Palánki József titkár elvtárs, — de ezt a kérdést a gyakorlatban nem lehet megvalósítani. Nem lehet TSZCS-tagot beállítani falusi szervezet vezetőjének, mert nem tudja ellátni a munkáját.

Szegedi elvtárs volt az egyedüli a pártszervezetben, aki felvetette igen helyesen, hogy igenis a TSZCS-tag el tudja látni a titkári funkciót, még pedig úgy, hogy bevonja munkába a pártszervezet vezetőjének tagjait, munkát ad az aktívoknak, ó

mega pedig csak az ellenőrzést gyakorolja.

Az „elvileg egyetérték” nem helyes elmelet. Rákosi elvtárs beszédében Bismarck, a reakciós német miniszter mondását idézte, aki azt mondta: „Amikor én nem értek valamivel egyet, mindig úgy kezdem, hogy elvben egyetértek vele.” Nem kételkedünk, hogy a püspökladányi városi bizottság tagjai valóságban is egyetértenek Rákosi elvtárs beszédével. Ezt a kijelentést inkább kényelem szülte. — Könnyebb egy olyan párttitkárt beállítani, aki közlél van, aki a szövetkezetben dolgozik és mindig kéznél van. Azonban a szövetkezeti funkciók, aki félreértés ne essék, lehet nagyon jó elvtárs, de nem lehet párttitkár. Mert hiszen a párttitkár a falu irányítója, vezetője. A pártvezetőség kezébe és felelőssége alá tartozik a falu termelő munkája, politikai felvilágosító munkája, s végső fokon ő felel a jegyzőségért, a szövetkezetért, termelésért. Hogy végezheti el jól a munkáját az olyan titkár elvtárs, aki egyben szövetkezeti ügyvezető, felvásárló, közszégi jegyző vagy egyéb? Így, ha összefonódik a Párt az állami szervekkel, azt sem lehet tudni valójában, mit választanak, szövetkezeti vezetőséget, vagy pártbizottságot.

Ez az összefonódás a Párt vezető szerepének lebecsülését eredményezné.

Berettyóújfaluban Sziki elvtárs is elkövette azt a hibát, mint ületi felelős, hogy taggyűlésen a tömegek uszályába került s elhallgatta, hogy TSZCS-tag helyett terményfelvásárlót választottak be a vezetőségbe. Szerinte a párttagság egyhangú választásába nem szóhat bele s nem sértheti a Központi Vezetőség határozatát, a pártdemokráciát.

Sziki elvtárs éppen akkor sértegette meg a K. V. határozatát, amikor ezt a felvilágosítást nem adta meg.

De felvetődött éppen Gyöngy elvtárs kádere eseténél az is, hogy a pártszervezetben egyre-másra cserélődtek a vezetőségi tagok. Egyik jörfornam meg sem melegegett, máris új jött helyébe. Így a pártbizottság az elmúlt hat hónap alatt négy káderes, négy oktatásfelölös, három propagandista váltotta egymást. Az I. számú alapszervezetnél hat hónap leforgása alatt háromszor változott a titkár s az új vezetőségi tagok természetesen kinevezettek és nem választottak voltak. Rákosi elvtárs beszédében éppen ennek az oktalán cserélgetésnek káros voltára mutatott rá: „A fluktuáció kezd olyan méreteket ölteni pártszervezetünkben és hozzátehetem, népi demokráciánk minden területén, hogy folytatása rendkívül komoly veszélyt jelent. Legfőbb ideje, hogy itt is gátat szabjunk a kapkodásnak, a tervszétlenség munkának.”

A múlt heti járási és városi bizottsági értekezleteink komoly javulást hoztak. Az elvtársak általában jól vették át Rákosi elvtárs beszédét s a Központi Vezetőség határozatát.

Azokra a hibákra és téves nézetekre, amelyek kijöttek az értekezlet ideje alatt Fülöp elvtárs, a megyei bizottság szervező titkára rámutatott s így a pártbizottságok tagjai előtt világossá lett téves és hibás nézetük veszedelmes volta. Ez az iránymutatás nagyot segített feladatuk elvégzésében.

A vezetőségválasztások előkészítései jobbak, pontosabbak lesznek s amikor készülnek erre s ezt a kérdést összekötik a tavaszi munkák végzésével, a munkaverseny kérdéseivel, feladatuk elvégzése még alaposabb és még eredményesebb lesz.

Az elhangzott kritika elvtársias segítségül szolgál elvtársaink számára s a többi járási bizottságaink, városi bizottságaink leszúrve ezeknek a vezetőségi üléseknek jó és rossz tapasztalatait, jól felhasználják munkájukban. A berettyóújfalui járási és püspökladányi városi bizottság pedig minden bizonnyal szívességgel fogja meg a feléje nyújtott segítséget és munkájában hasznosítani. (K. E.)

Liszenko szovjet tudós új utakat tár fel a mezőgazdaság előtt

Sok megfajthatatlannak látszó rejtély van a természetben. Egyik ilyen rejtély volt: ha az őszi búzát tavasszal vetjük el, miért nem hoz termést? Szépen kikel, ezt mindenkinek tudja, aki valaha is foglalkozott a földműveléssel, szép nagyra is megnő, de októbertől kezdve bokrosodik, kalászt, termést nem hoz. Azt a feleletet szokták adni a kíváncsi „avatatlanoknak”, hogy az őszi búza azért nem hoz termést, mert őszi. Tudják ezt a kulákok is, tavaly nem egy esetben előfordult, hogy a rászorult dolgozó parasztnak a búzákat kölcsönbe őszi búzát adott tavaszi vetőmagoknak, vagy éppen fordítva. Persze, egy esetben sem hozott termést, legfeljebb tanulságul szorgált az eset és nagyobb óvatosságra intette a dolgozó parasztokat. De ezzel még természetesen nem volt és nincs megmagyarázva a kérdés, hogy miért is nem terem az őszi búza, ha tavasszal vetik el. „Így volt ez mindig így lesz ezután is.” Ebbe bele is nyugodott mindenki, aki a világ megváltoztatásánál nagyobb hit, de nem nyugodtak bele a szovjet emberek, akik szenvedélyesen firkészik a természet titkait és ugyanilyen szenvedélyesen meg akarják változtatni a világot.

MILLIÓS JUTALOM — EREDMÉNYTELENÜL

Az őszi búza esete azonban nem áll egyedül. Nagy port vert fel most vagy harminc éve az egyik braziliai állam felhívása a világ búzatermelőire, hogy termeljenek ki olyan búzát, amely a braziliai Sao Paulo államban is megterem. Roppant nagy jutalmat is kilátásba helyeztek, milliókat az első méter-mázsza ott termesztett búzáért. Azóta harminc esztendő telt el, de mindmáig sem sikerült ilyen búzát kitermeszteni, mert ott a búza közönséges fű lett, amely levelet ugyan hozott bőszegesen, de kalászt vagy magot semmiképpen sem akart teremni. Miért? Igen sok növénytermelőben felmerült ez a kérdés, de egyik sem tudott rá magyarázatot adni. A rengeteg nagy jutalom mindmáig kiadatlan maradt, pedig hihetetlen összegeket költöttek el kísérletekre. A megoldást a Szovjetunióban találták meg.

A NÖVÉNYEK SZAKASZOS FEJLŐDÉSE

A Szovjetunió végtelen mezőségein mindenfajta növény megterem, egy pár igen kényes trópusi növény kivételével. Tehát a szovjet mezőgazdaság bőszegesen termel őszi, vagy tavaszi búzát a megfelelő termőföldeken, ellátja a dolgozókat elegendő kenyérrrel. De néhol a búza rossz termést hozott, vagy egyik-másik évben nem termelt. Miért? — Tették fel maguknak a szovjet emberek a kérdést és nekiláttak a megoldás kereséséhez. Liszenko szovjet tudós találta meg a feleletet: az őszi búzának hidegre van szüksége. Ha nincs alacsony hőmérséklet, nem hoz termést. Így derült ki, hogy a növények életük bizonyos szakaszában hideget, vagy meleget vagy sötétséget, vagy világosságot kívánnak. Az őszi búza alacsony hőmérsékletet kíván a csírázás időszakában, a köles rövid napokat, tehát sötét és hosszú éjszakákat kíván növekedés közben, azért nem terem meg északon, ahol

tavasszal és nyáron nagyon hosszúak a napok.

A TAVASZTÁS

Szép ez a magyarázat, még a braziliai búza esetében is áll. Világos, azért nem terem meg a búza ebben a forró égővi államban, mert állandóan meleg van. Persze, ez a megállapítás nem volt ilyen egyszerű. Eöbbs kísérleteket kellett végrehajtani. Az őszi búzát vízbe áztatták, aztán fagynak tették ki, később 40–50 napig alacsony hőmérsékleten tartották és végül tavasszal elvetették. Igen jó termést hozott a rendes időben vetett őszi búzánál holdankint majdnem másfélszer többet. A további kísérletek teljesen igazolták a növények szakaszos fejlődésének elméletét. Ettől az időtől kezdve a tavaszi, vagy a járvizálás eljárása nagyon népszerű lett a szovjet mezőgazdák előtt. Sok hely akadt, ahol a jófajta őszi búza igen rosszul bírta ki a telet és gyenge termést hozott, ezeken a helyeken a tavaszi sítással igen jó terméseket arattak ezután. Liszenko pedig a meleg éghajlati viszonyok között ugyanegyhelyen egy év alatt három nemzedék tavaszi és két nemzedék őszi búzát termelt ki. Vagyis egy év alatt ötször takarította be a termést. Így az őszi búza kérdése megoldódott.

A BURGONYA ELFAJZÁSÁNAK TITKA

Azonban voltak még más kérdések is. Különösen sok baj volt a burgonyával Ukrajna déli részén, Észak-Kaukázusban, Azerbajdzsánban és a belsőázsiai szocialista köztársaságokban a burgonya megterem ugyan, de csak északról hozott magról és csak az első évben. Már a második évben kisebbek a gumók, mogoró nagyságúak. Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy délen nem lehet burgonyát termelni. A cári Oroszország mezőgazdái belenyugodtak ebbe, de nem a szovjet emberek. Ismét Liszenko oldotta meg ezt a nehéz kérdést is. A növények szakaszos fejlődésének elmélete alapján megállapította, hogy a burgonya a gumózásánál idején nem kíván nagy meleget. Azért nem terem meg délen, mert tavaszi vetés esetén a legnagyobb meleg idejére esik a gumózás, így a gumók gyorsan megrognak. Rámutatott arra, hogy nyáron kell vetni, így ősszel érkezik el a gumózás ideje, amikor már hűvösebb napok járnak. Most már ennek alapján a legdéli szovjet köztársaságokban is sikerrel termelik a burgonyát és nyáron vetik el. Természetesen igen jó termést hoz így a burgonya.

Ezek nagyszerű, eddig szinte elképzelhetetlen eredmények. De ezek az eredmények csupán a kezdetek a növények további átalakításának. Liszenko ezekkel a felfedezéseivel a növények átalakításának egy egészen új módszerét fedezte fel: a környezethez alkalmazza a növényeket. Vagyis az éghajlati adottságokat is megteremti. Ezzel lehetővé tette, hogy az északi növényeket délen és a délkeletre egyre növekvő számban egyre északabbra termelhesse. Liszenko tanításait nekünk is alkalmaznunk kell mezőgazdasági termelésünkben, mert helyes alkalmazásuk a jötté újabb távlatot nyitja meg dolgozó parasztaink és az egész magyar dolgozó nép előtt.

Nyíradony szociális otthonát kap

Az öt éves terv első esztendejében szociális otthonát kap Nyíradony. A volt járási főjegyzői hivatal épületét rendezik be s ott hatvan ember részére minta-szociális otthont rendeznek be. A korszerű épületben vízvezeték is van, így a megye egyik legmodernebb szociális otthona lesz a nyíradonyi.

Az otthon még ebben az évben megnyitja kapuit. A felszereléséhez szükséges összeget a népjóléti minisztérium már a község rendelkezésére bocsátotta. Egyébként ez lesz Hajdú-Bihar megye nyolcadik korszerűen felszerelt szociális otthona.

Nevelők és szülők összefogva

gyermekük tovább taníttatásával adják meg a választ a leleplezett reakciónak

Az ellenség megvetette lábát a kollégiumi hivatalban is — állapítja meg a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének a VKM munkájáról szóló határozata —, amely a bűnös vezetőség leváltása előtt a kollégiumi felvételek anarchizálásával, a menzai ellátás lerontásával, korrupcióval és egyéb visszaélésekkel súlyos károkat okozott köznevelésügyünknek.

Közvetlenül az iskolai év kezdete előtt a debreceni főigazgatósággal sem közölték, hogy melyik kollégium hol lesz és kik lesznek a kollégiumok igazgatói és nevelő tanárai. Ugyanekkor az utolsó pillanatban kellett dönteni 1500 kérvényező gyerek felvételéről.

a tervezettel megérkezett az ODKH miniszteri személyügyi előadója, rövidesen káderese. Tervezetét a főigazgatósággal elfogadtatja, annál is inkább, mivel nincs sok idő már a változtatásra. A főigazgatóság tájékoztatlan, a káderes főlányes. Ezután átvezényeli a főigazgatósági előadókat a Párt Megye Bizottságára, ahol Sándor elvtárral — akkor még megyei titkár volt — alá akarja írni az ő tervezetét. Sándor elvtárs kellő éberséggel kéri a Párt ajánlólevélét, mire az előhúzza a VKM igazolást, mondva, hogy az tökéletesen elegendő, nincs szükség külön pártajánlásra. Sándor elvtárs megmagyarázta neki, hogy a VKM és a Párt nem azonosak, de miután a káderes tovább is főlányes volt, kiutasította.

a menza vezetője felvetette az adóssággal kapcsolatban a felelősség kérdését, mivel ő a megszűntetésről semmiféle írást nem kapott. — Ma 20 gyerekkel több étkezik a menzán s a központ szinte több pénzt küld a szükségesei. Ugy látszik ez a szó: „Felelősség” — nagyon elevenre tapintott.

Válasz a reakciónak

A Központi Vezetőség határozata felhívja a nevelőket és szülőket, hogy jó munkával, gyermekük továbbtaníttatásával feleljenek a reakció aljas kísérletére. Ne engedjék kiszorítani az iskola padjából a dolgozók, munkások és parasztok s haladó értelmiségiek gyermekeit.

A határozat nyomán egyre javuló szülői munkaközösségek tevékenysége. Sűrűbben látogatják a nevelők a szülőket. A szülők ellenőrzik a tanulópárok munkáját s a Szülők Iskoláján képezik magukat is. Komoly kezdeményezések történtek a Szülői Munkaközösség vonalán a Fazekas Mihály, a Révai és Svetits-intézetekben. A szülők 37 százaléka dolgozik Debrecenben a szülői munkaközösségekben. December-től márciusig 3000 szülő kapcsolódott be a munkába. 22 általános iskolában szerveztek azóta tanulószobát s a menzán újabb messzilitakot, vagy bejáró gyerek étkeztetést vállaltak.

A Központi Vezetőség határozata után iskolai és kollégiumi nevelők, a pártszervezetek és szülői munkaközösségek, s maguk a diákok is összefogtak, hogy a hibák kiküszöbölésével, a továbbtaníttatással, illetve jó tanulással adják meg a méltó választ az újra leleplezett ellenségnek.

Marjai Márton
diákszövetségi vezető tanár

Kérdézés a vonatlépcsőn

Ugyanez a káderes vonatra szállása közben káderezte le az egyik kollégiumi gondnokjelöltet, s míg az alsó lépcsőről a felsőre ért, megállapította, hogy alkalmatlan.

E káderpolitika eredménye volt a debreceni főigazgatóság túlerhelése is, ahova 1500 gyerek szülője tödült be, hogy felvették-e a gyereket, vagy nem, s ha nem, miért?

Az ODKH rendelete szerint ugyanis még júliusban beküldték a tanulók a kollégiumi felvételei kért lapjukat, hogy a megyei iskolabizottság utánuk érdeklődhessenek a helyi DEFOSZ szervezeteknél. A DEFOSZ 15-20 százalékos nem javasolt. A DEFOSZ véleményére azonban a központ részéről később senki sem volt kíváncsi. A felvételt a politikai javaslatok meghallgatása nélkül más szervek intézték az ODKH-ban. Ide a megyei iskolabizottság vezetője is alig tudott bejutni.

Az építőipari kollégiumban még nevelők sem voltak, mikor az egyik este az igazgató kinevezése alkalmából rendezett vacsorán iták az áldomást s másnap már új igazgatót neveztek ki. Egyszer két megbízás történt, a kollégiumi hivatal és a főigazgatóság részéről.

A főigazgatóság felterjesztését következetesen visszautasították. Nyomatékkal és pártfigyelmeztetéssel harmadszor felterjesztett ügyet teljesen figyelmen kívül hagyták. A közgazdasági kollégiumnak teljes félelven keresztül nem volt egyetlen kinevezett nevelője sem. Ugyanabban a kollégiumban két hétig volt interregnum. Kollégiumok vannak, ahol rendszeresítő létszám által kívánt nevelő: közül egynék nem küldenek illetményt hónapokig, sőt egész félelven át. Két kollégiumban a reakció befolyására szembeszegültek a kollégiumi és iskolai munkaversenyt s a központ többzöri kivizsgálási kérelme ellenére sem tett semmit. Végül is a Párt határozott felszólítására hoztak döntést.

Az ODKH-ban minden sietésért és kapkodásért a VIT-et okolták, mintha a VIT miatt nem tudtak volna intézkedni. Gazdasági ügyekre jellemző adatként álljon

750 ezer forint sorsra

December végén bukik ki az az összeg, valamely akta mélyéről. Egymillió forintot még a napokban el kellett költöni az évi zárszámadás lezárása előtt, mert különben a következő évben már... az nem derült ki, mi történt volna. Így hát a Móra kollégium nagyhirten kapott még két teljes tanulószoba berendezést s így ócska lomjait átadhatta a közgazdasági kollégiumnak. Viszont a közgazdasági kollégiumnak már nem volt ideje íróg-

pet beszerezni a feltételeken előirányzott pénzből, pedig telt volna ebből a pénzből kettőre is.

Vajjon ilyen tervszerűtlenül kell banni a tervpénzekkel?!

Miközben ez történt, a decemberi szünetben senki nem gondoskodott a néhány bentmaradó kollégista elátásáról. A kiváló tanuló Felegyi Józsa, apátlan, anyátlan árva. Ha társával együtt a kollégiumi hivatal gondoskodását várták volna, ma már nem lennének az élők sorában. S itt áttérhetünk a menzai ellátásra. A diák-menzán 40 szegénygyerek étkezett. Február hónapban egyszerre csak minden kiutalás elmaradt. Persze ezért még nem állt meg az ellátás, de az adósság már ezreszreke rúgott. Február végén leutazott Vizi Béla a központból. Felháborodva vette tudomásul, hogy itt még mindig létezik menza, amit ő „hivatalosan megszüntetett”. Rácz elvtárs,

ÚTTÖRŐ GYŰLÉS

— az Egységes Ifjúság Szervezet jegyében

A dolgozó fiatalok minden rétegét összefogó egységes szervezet létesítésének jegyében folyt le az úttörő-gyűlés, melyen örömmel köszöntötték az úttörő vezetők az Egységes Ifjúsági Szövetség június 18-i kongresszusának tényes s vállalták az addig megvalósítandó, a versenyszellem mélyítését szolgáló új feladatokat.

Az úttörő központtól kiküldött Marschallné, a MINSz megyebizottságától Juhos elvtársnő, Engi és Ludmán úttörő titkárok előadásai rámutattak, hogy a magyar ifjúság politikai és szervezeti fejlődése — részben a klerikális reakció befolyása, részben egyéb romboló behatások miatt — meglehetősen elmaradt a népi demokráciánk hatalmas eredményeket elért öt éve alatt. Az egy eszme által irányított, marxi-lenini alapon álló ifjúsági láncban a 700.000 tagot számláló úttörő alapszervezet egy láncszem akar lenni, mely az Egységesítő Kongresszusig döntően igyekszik bebizonyítani, hogy az eddigi hibákat felismerve több munkával, jobb munkamódszerekkel szolgál rá a kitüntetésre, hogy azzá lehet!

A pedagógusok elfogadják Engi titkár felhívására a diósgyőri állami általános iskola 7 pontból álló versenyfelhívását, melynek nyomán a Petőfi iskola a tégláskerti, a Szent Anna utcai leányiskola, a Dobozi, a Révai iskola, a Fazekas, a Kálvin-téri, a Péterfia utcai iskolák csapatait hívja versenyre. S azok mindjárt újabb versenyfelhívásokkal felelnek! Kukri Judit úttörő pájtás (Dóczy) és Tóth Jolán (Leány utca) csapataik nevében elfogadják a kihívásokat.

A pedagógusok értékes hozzászólásai, a Pedagógus Szakszervezet kiküldött Borköles igazgató elvtárs gyakorlati útmutatásai után ért véget a gyűlés. S most elkezdődik az úttörő csapatok verseny munkája a Rákosi- és Ságvári-zászlóért s az Egységes Ifjúsági Szervezetben elfoglalandó kitüntetett hely kiérdemeléséért!

Népi táncverseny lesz Debrecenben

A MINSz országos kultúrversenyével kapcsolatban Hajdú-Biharban külön népi táncversenyt is rendeztek. A kultúrversenyt az Egységes Ifjúsági Szervezet kongresszusára ajánlották fel ezt a népi táncversenyt. A csoportok tagjai kongresszusi versenyükben nem álltak meg itt. Vállalták, hogy a táncversenyt tagjai nemcsak a táncban, hanem a ter-

melő munkában, tanulásban is kiváló eredményeket igyekeznek elérni.

A táncversenyek egy része lezárult. Véget érték a járási versenyek, meghozták jó eredménnyel. Debrecenben komoly multja van a népi táncmozgalomnak s a közönség körében is nagy volt iránta az érdeklődés. A vasárnapi megyei döntőnek érdekessége, hogy a megye bihari részéből két nemzetiségi kultúrversenyt is érkezik, melyek a népi táncverseny beretnyőjébe kerülnek, illetve biharkeresztesi járási döntőin igen szépen szerepeltek.

A megyei verseny, melyen a debreceni csoportokon kívül mintegy 15-20 vidéki népi táncversenyt is részt vesz, vasárnap reggel 8 órakor kezdődik az Arany Bika nagytermében.

FILM

Hősök hajója

A „Hősök hajója” című szovjet film 1904-ben játszódik, amikor az imperialista államok közötti ellentét már kiéleződött. A cári Oroszország összeütközésbe került egy másik imperialista ragadozóval, Japánnal.

A Varjág cirkáló a koreai partok közelében a japán hajók gyűrűjébe kerül. Hiabavaló minden próbálkozása, nem tud a hajó eljutni Port Arturba. A cári kormány ebben a rendkívül kiélezett helyzetben a legnagyobb tehetséggel áll az események előtt. Amikor arról van szó, hogy bármelyik pillanatban megtámadhatják a cirkálót, a cári kormány pontos kimutatást kér arról, hogy mennyi csőpákrém fogyott el a hajón. A japán ultimátum átnyújtása után, melyben az orosz csatahajót megadásra szólítja fel, a hajó legénysége és parancsnoka elhatározza, hogy a hajót nem adják át semmi áron. Gyorsan határoznak és felveszik a harcot a japán hajókkal. Utolsó tültényig hősiességgel védik a hajót és nem adják át a japánoknak, hanem elsüllyeszítik.

A film igazi szereplői a matrózok, akik a cirkálóban szülföldjük egy darabját látják és hősiességgel küzdenek érte. A cári kormány tehetségtelensége és cári tiszték együgyűségéből ki lehet érezni azt, hogy a cári rendszer és az imperializmus halálra van ítéelve.

A kacagás is vidámabban cseng már

Borús az ég, néha azonban ki-kitér a felhők közül a fénylő napsugár. Előlapokadnak a meleg tavaszi esőcseppek, amelyek simogatón csapódnak a csiszolt ablaküvegre. A bentről kihallatszó gyermekesúvjai és a csengő csilingelése egybeolvad, amint egy-egy gyermek sietve nyomja le az ajtó kilincset.

A Mester utcai óvoda egyik szobájában pöttömnyi apróságok ülnek a padokon. A daduska néni előhúzza az általuk már jól ismert szöveget. Kezdődik a bukfenecés. Legnagyobb fejtörést okoz kiválasztani a sok közül, hogy ki legyen érdemes a játékra. Mindegyik gyermek fegyelmzett. Súlyom Marika boldog lelkesedéssel szalad a szőnyeg felé. Az édesapja munkás. Kövér, piros arca élethűen tükrözi a dolgozó életzínvonalának emelkedését. Ő a legkisebb a napközben. A nagyobbak már dolgoznak, szorgalmasan készülnek május elsejére. A kislányok kosarat fonnak. Fűgén jár apró kezükben a papírszárka és munkájuk nyomán atakul a tárgy: a kosár.

Az óvónő arról mesél, hogy sokan elmennek szeptemberben az iskolába.

— Nem féltém őket, ezek már nem félnek a feladatok megoldásától — mondja. Veres Évának közben elkészült kosara. Csoportvezető. Ő most sorbamegy az asztalokhoz és segít, magyaráz azoknak, akik cimeradnak.

Hasonlóan cselekszik Takács Marianna is. Vidám, nagyon örül, hogy megdicsérték jól végzett munkájáért. A kosarakat befestik és már előre tárgyalkák, hogy milyen színű lesz egy-egy. Az egyik fehér, a másik rózsaszín lesz. Marianna mondja:

— Én pirosra festem, mert az szép. — Igen, a munkacsoportból is vörös utágy csillag kerül elő, ő cí-

nálta. A falon versenykimutatás. Versenyhegynek hívják. A versenyhegyen, amelyen fokozottan felfelé haladnak a jelzések, ott van Marianna neve is. Egyre jobban emelkedik a versenyhegy csúcsa felé.

Ók, a kicsi Mariannák még nem tudják kifejezni, amit egy felnőt ember, még csak ösztönösen „szépek” neveznek egyes dolgokat. de az ösztönösség néhány év múlva öntudattá válik, amely minden akadályt leküzd.

Könyv

Lucján Rudnicki: Régiék és újak

A könyv írója az egyik lengyel textilverő gyári munkása. rövidebb-hosszabb fejegyzéseiben a saját maga és az egész lengyel nép felemelkedését mondja el. A fejegyzések nagyszerűen egybeolvadnak a könyvben s a regénynél is érdekesebb, izgalmasabb írás rágyogóan tükrözi a lengyel munkásosztály harcát, felszabadulását.

Az író magáról beszél, de gyermekkoráról szóló, vagy a későbbi bármelyik időszakról szóló írások egybeolvadnak a munkásosztály gyermekkorával, a munkások későbbi harcaival. Az egyszerű nyelven megírt, finom humorral átszőtt mű, hűen tükrözi azt a harcot, amit az írónak meg kellett vívnia a klerikalizmus, a babonák ellen.

A kapitalizmus Lengyelországban is éppoly kegyetlen, mohó volt, mint akárhol máshol. Az éhes kap-

ötvennyolc munkadoboz, teli rejtett kincsekkel. Papírra festették le, amit az 5 éves tervről várnak. A rajzok 4-5 éves gyermekek rajzai, akik kezdelegesen formálták a motort, a repülőt, bútor, kalapácsot, de ezzel is kifejezték egy szabad országban élő, szocializmust építő emberek vágyait, gondolatait.

Elállt az eső, csöppekben hull le a most bontakozó rügyekről és frissen issza be a fekete föld. Odabent felszenül az ének s a jövőbe száll.

talisták itt is elhatalmoltak a falvakig, az író szülőfalujáig és mint ahogy a többi falvakat, ugyanúgy ezt a kis mezővárosot is kifacsarták. kiszippolyozták. A faluból a kapitalizmus és a klerikalizmus által nyomorított emberek a városba menekültek.

A lengyel munkásosztály ekkor éli hőskorát. Rudnicki és más munkástársai találkoznak az első, könyvekből tanuló, új eszméket hirdető munkásokkal és a könyv írója lekegyen csatlakozik az egyre szerveztebben harcoló munkásosztály mozgalmahoz.

Rudnicki világosan megértette, tudta, hogy a munkásosztályé a jövő. Ezért volt töretlen harcos és ezért lett a munkásosztály írója. Könnyen őszinte, becsületos, magasrendű és méltó a munkásosztály harcához.

A tanyaközpontban akarunk élni...

Népnevelőkkel a hajdú-bihari tanyavilágban

A teherautó nagyot döccenne áll meg a dűlőúton. Három ugranak le a kocsirol. Mosolyogva intenek a továbbdöcögő kocsin ülő társaiknak. Aztán elindulnak a legközelebbi tanya felé.

Népnevelők. Nagyüzemi munkások, TSZCS-lagok, értelmiségi dolgozók, akik heti munkájuk után kijöttek, hogy a tanyavilág dolgozó parasztjainak elhozzák a Párt üzenetét. Azt az üzenetet, hogy végleg felszámolja a tanyavilág elmaradottságát, kulturálatlanságát, nyomorúságát, amit bár már régen látott és igyekezett rajta segíteni, de a segítség nem érződött. A szétszórt kis tanyákban úgy, mint az új, létesítendő tanyaközpontoknál éreződni fog.

Csendes Antaléknál nagy örömmel fogadják a népnevelőket. — Hát bizony nagyon kell a tanyaközpont — mondja Csendes Antal hatoldas kisparaszt. — Mi innen Angyalházáról 15—20 kilométert kellett, hogy gyalogoljunk, hogy Szoboszlón bevásároljunk, vagy elintézzük hivatalos ügyeinket.

— En csak azt szeretném tudni, hogy bevihetem-e a tanyaközpontba ezt a mostani tanyaépületemet, vagy sem? — érdeklődik Lajos Ferenc 12 holdas.

A népnevelők mindjárt meg is adják a feleletet. Megnyugtalták, hogy nemcsak hogy beviheti a tanyaépületét, hanem még szakemberek fognak segíteni a lebontásnál és a felépítésnél.

Szőnyi Bálinték roskatag kis tanyaházában a népnevelők és a tanyabéliek már egy félórja beszélgetnek, tárgyalgatnak.

— Most már értem, hogy milyen nagy jelentősége lesz, milyen nagy fordulatot jelent a mi életünkben az, hogy megszünek ezek a tanyaközpontok — mondja Szőnyi Bálint kétholdas kisparaszt.

— Hanem jó lenne erről a dolgról itt az angyalházi régi iskolában néhány előadást tartani, hogy a kétekedők, az ellenség, a kulákok által befolyásoltak minél jobban megértsék, hogy az ő javukat akarja a Párt — tudja meg a felesége.

Szarka Imre fiatal házas Cirkópusztán lakik. A roskadozó kis tanyai házból emberek közé, emberibb élet felé vágnak mind a ketten.

— Nyomorúságos ez a tanyai élet. Bár már holnap költözhetnénk az új tanyaközpontba — mondja a fiatal férj. — Mi ott akarunk élni, ott akarjuk felnevelni gyermekeinket. Ott boldogabb és szebb lesz életünk.

— Kösönöm a Pártnak és köszönöm Rákosi elvtársnak — mondja Mihucz László, cirkópusztai párttitkár —, hogy ránk, tanyasi emberekre is ilyen nagy gondot fordít. A Szovjetunió megadta a leletőséget az emberibb, boldo-

gabb élet kialakításához és most a Párt nekünk, tanyasiaknak is olyan életet fog biztosítani a tanyaközpontban, amilyen a községekben van.

*
S mindenütt, amerre a népnevelők járnak, így beszélnek, így vé-

kednek a tanyaközpontból a dolgozó parasztok. Örömmel fogadják a Pártnak ezt a célkitűzését is, mert tudják, hogy amit a Párt megígér, azt valóra is váltja és a Párt minden célkitűzése az ország dolgozó népének egyre jobb, egyre boldogabb életét segíti elő.

Megnyílt az üzemi konyha a komádi állami gazdaságban

Mi, a komádi állami gazdaság dolgozói megbeszélés formájában elhatároztuk, hogy üzemi konyhát fogunk létesíteni. Ez végre sikerült. Az üzemi konyhát megvalósítottuk és a gazdaság dolgozóit meleg étellel látjuk el. Soha nem gondolhattuk erre a munkás a multban. Adtak

szalonnát a multban, de meg volt ennek az ára. Miben különbözik a mostani állami gazdaság a mult gazdaságától? Nem kell megnézni, csak a vezetőséget, kikből állnak? Dolgozó parasztokból, akik a multban a nagybirtokosoknál és kulákoknál dolgoztak.

Hasonlítsuk össze a dolgozók munkához való viszonyát, hogy milyen volt a multban és milyen most. Ma a dolgozók azon vannak, hogy a mezőgazdaságban előkerüljenek a rejtett tartalékok, hogy a Szovjetunió fejlett mezőgazdaságát híven követhesse. Így van ez a komádi állami gazdaságban is.

Most április 12-én megnyílt az üzemi konyha a gazdaságban és kezdetben 15—20 munkás étkezik. — Azon vagyunk, hogy üzemi konyhánk legyen a gazdaság dolgozóinak szeretett otthona és gyümölcsöződjön a ma még hitetlenek előtt. Napról-napra szaporodik az étkezők száma, amely jelenti, hogy Pártunk politikája a dolgozók között világos, ezt az irányvonalat követik, mert tudják, hogy a Párt szavára építeni lehet, mint a kősziklára.

DELI JOZSEF,
ü. b. agit. felelős.

Modern nagyüzemi állattenyésztésre rendezkedik be a hortobágyi állami gazdaság

A hortobágyi állami gazdaság egyike az ország legnagyobb mezőgazdasági üzemének. Területe most már, amely 13 üzemrésze oszlik, meghaladja a 67 ezer katasztrális holdat. A gazdaság tehát magában foglalja a Hortobágy-pusztát 40 ezer katasztrális hold területén kívül a Hortobágy szélén lévő területeket is.

Ennek a hatalmas területnek a legnagyobb része a multban majdnem teljesen használatlan szikes terület volt, ahol alig folyt mezőgazdasági művelés. A külterjes évszázados nomád pásztorkodás alig jövedelmezett valamit. A nyári meleg idő megérkezésekor már május végén minden fű kieggett, a kopár szíken még az igénytelen birka is csak alig lézengett. A mult rendszer urai nagyon keveset gondoltak ennek a területnek a kihasználására. Szőrakozási és kirándulóhelynek tekintették a Hortobágyot, ahol eldorbézolták a dolgozók verejtékes munkájának eredményét.

A felszabadulás után

a dolgozó nép állama tulajdonába vette ezt a területet és a Magyar Dolgozók Pártja vezetése mellett hozzálátott ennek a területnek a hasznosításához. A hároméves terv folyamán helyreállították a tönkrement öntözési berendezéseket és a régi öntözött területek mellett újabb területeket vontak be a termelésbe. A hortobágyi állami gazdaság első sorban állattenyésztésre rendezkedik be. A növénytermesztés is az állattenyésztés igényeihez igazodik. A szikes pusztán a hároméves terv folyamán modern,

korszerűen berendezett istállók, juhudályok és baromfitelepek épültek.

A hortobágyi állami gazdaság fogja ellátni fajtiszta törzstenyésztéssel az egész Tiszántúli állami gazdaságait és termelőszövetkezeti csoportjait.

Az állattenyésztésnél a modern nagyüzemi gazdálkodás módszereit alkalmazzák. Ebben a hatalmas gazdaságban válik igazán lehetővé, hogy a Szovjetunió tapasztalatait felhasználva ki lehessen aknázni a nagyüzemi gazdálkodás minden előnyét. A hortobágyi állami gazdaság tehát egy hatalmas üzemmel alakul, amelyik termelési módjában nagyarányú munkamegosztásával, a korszerű technika alkalmazásával egyre inkább meg fogja közelíteni az ipari üzemek termelési módját.

A Szovjetunió segítségével a Hortobágyból már mintegy 20 ezer holdat törtek fel. Nagy segítséget jelentettek a Szovjetunióból kapott Sztálinyelvek, amelyek a hortobágyi nehéz szikes talajon is kiválóan beváltak és gazdaságosan ki lehetett használni. A Talajjavító NV egyre több területet tesz művelésre alkalmassá és egyre több területet törnek fel és vonnak be a termelésbe. A Hortobágy egy része továbbra is legelő marad, de

a Szovjetunió tapasztalatai nyomán, tervszerű, modern, öntözéses legelő-gazdálkodás kerül a régi kopár sík-legelők helyére.

Az ötéves terv folyamán hatalmas beruházásokkal tovább fog fejlődni a gazdaság. Csupán az első ötéves terv első esztendejében annyit ruháznak be a hortobágyi építkezésekbe, mint amennyit a hároméves terv folyamán beruháztunk. Az ötéves terv folyamán megépül a Tisza-Berettyó-csatorna

nyugati főcsatornájának hortobágyi szakasza.

Ez lehetővé fogja tenni azt, hogy a hatalmas gazdaság állattenyésztését megfelelő mennyiségű takarmánnyal lássa el. Népi demokráciánk

mindent elkövet, hogy az eddig kihasználatlanul álló szikes és homokterületeket bevonja a termelésbe és ezzel hatalmas arányokban növeje a dolgozók életszínvonalát.

(J. A.)

Miért üres a versenytábla Újfaluban?

Kifüggesztették Berettyóújfaluban a versenytáblát. A tábla azonban legtöbb esetben üres. Az ilyen versenytábla nem sokat ér, mert erről a dolgozók semmit nem tudnak meg a termelés állásáról. Pedig Berettyóújfaluban is lenne mit írni a táblára. Vannak sokan, akik megérdemelnék a dícséretet, de vannak olyanok is, akiknek szégyentáblán lenne a helyük. Jónéhány olyan kulák van a községben, amelyik még nem

teljesítette vetési kötelességét. Például Kovács Lajos volt 100 holdas, Somodi Márton 28 holdas, Katona Lajos 60 holdas, Kinter Mihály 47 holdas, Szabó János 33 holdas, Daróczy Mihály 28 és Gulás Sándor 50 holdas kulákok elmulasztották a határidők betartását. Több ellen meg is indult az eljárás. Miért nem tájékozódhatnak a Berettyóújfalui dolgozók erről a versenytáblán keresztül?

Hajdúszoboszlón jól, Hosszúpályiban rosszul készülnek fel a fiatalok az Egységesítő Kongresszusra

A hajdúszoboszlói gépállomás udvarán szokatlan csend uralkodik. A dűbörgő traktorok messze kint a község határában dolgoznak. Az irodában az elmult heti teljesítmények kimutatását készítik.

— Hát elvtárs, nálunk jóformán egy-két kivétellel mindenki „ifi” — mondja mosolyogva Kürti Mihály elvtárs, a gépállomás vezetője. — A munkaversenyben az üzemi EPOSZ-szervezet tagjai járnak az élen. Négy brigádban dolgoznak. Április 4-i munkafelajánlását minden brigád 20—30 százalékkal túlteljesítette. Például a „Vörös Csillag” ifjú-sági brigád 2680 pontot vállalt és 3684 pontot teljesített. Ez a brigád a gépállomás legjobb brigádja már három hét óta.

A kimutatásokból megtudjuk azt is, hogy az egyéni versenybe is kiváló eredményeket érnek el

az ifik. A 11. munkahéten Német István 240 ponttal a tizenkettedik héten Kircsi János ifi élmunkás 303 ponttal, a tizenharmadik munkahéten Sz. Tóth Gyula ifi élmunkás 453 ponttal és a tizennegyedik munkahéten Sipos Lajos 371 ponttal volt a gépállomás legjobb traktorosa. Valamennyien az üzemi EPOSZ-szervezet tagjai.

— Az ifik munkalendülete nem lanyhult, hanem fokozódik — mondja Kürti elvtárs. — Május 1-re vállalták, hogy a tavaszi munka során szükséges szerényenkénti 3200 pontot a határidő előtt egy héttel megszerzik és az így megtakarított egy hetet az erőgépek javítására fordítják.

Az ifik a munkaverseny lendülete közben sem hanyagolják el az oktatási munkát. Minden brigád hetenként két értekezletet tart kint a munkahelyén, amelyen oktatási kérdésekkel foglalkoznak. E mellett az Egységes Ifjúsági Szervezet megalakításának előkészítése érdekében népnevelő munkát végeznek munkahelyeikhez közel eső községekben. Bár külön kongresszusi munkafelajánlást még nem tettek, de a május 1-i munkafelajánlásuk biztosítja arra, hogy az ifik a tavaszi mezőgazdasági kampány befejezése után is aktívan ki fogják venni részüket a munkaversenyből, amelyek szervezésében és irányításában nagy segítséget nyúj-

az EPOSZ-szervezetnek a gépállomás üzemi párt-szervezete.

A hosszúpályi gépállomás irodájában is az üzemi EPOSZ-szervezet munkája iránt érdeklődünk.

— Igen. Van egy ifi-brigádunk. Ejnye, mi is a neve? — mondja elgondolkodva Szugyiczki János, üzemi EPOSZ-titkár. — Azt hiszem, „Vörös Csillag”. Mindjárt megnézem... Nem az hanem „Törékvés”.

Bevezetőnek elég rossz benyomás, hogy a titkár még az ifi brigád nevét sem tudja.

De maguk az ifik sincsenek tisztában azzal, hogy mi is a brigádjuk neve. Ami még ennél is több, az EPOSZ-titkár az ifik eredményeit sem ismeri. Mindez arra mutat, hogy nem igen sokat törődhetett és törődik az ifik munkaversenyének szervezésével. Ez egyébként meglátszik az ifik egyéni eredményein is. Bár a brigád a tizenharmadik munkahéten 121,5 százalékra teljesítette normáját és vannak olyan eredmények, mint Kemecsei Imre 250, Sz. István 388, Mészáros Lajos 264, Asztalos Imre 229 és Fekete Sándor 218 pontja, mégis nagyon sok azoknak az ifiknek a száma, akik még normájukat sem teljesítették.

Az oktatási munka, amint azt az üzemi EPOSZ-titkár elmondotta, teljesen megszünt a tavaszi kampány megindulása óta. Az EPOSZ-szervezet vezetősége, amely jelenleg Szugyiczki elvtárs bevállása szerint egyetlen aktív emberből, a titkárból áll, nem is igyekszik megtalálni azt a módot, amellyel a kampány alatt is folytathatná az oktatási munkát, mint az a hajdúszoboszlói gépállomás megvan. A politikai nevelő munka hiánya és a munkaverseny szervezésének elhanyagolása eredményezte azt — és itt az üzemi párt-szervezet is felelős —, hogy az ifiknek még ma sincs konkrét május 1-i munkafelajánlásuk.

Sürgősen javítani kell ezen a helyzeten a hosszúpályi gépállomás üzemi EPOSZ-szervezetének, hogy a tagokat politikailag képeztekké, ezen keresztül a munkaverseny aktív részeseivé tegyék, hogy a hosszúpályi üzemi EPOSZ-szervezet is méltóképpen járulhasson hozzá az Egységes Ifjúsági Szövetség megalakításához.

APOLLO:

Szerdán utoljára
fél 5, fél 7, fél 9 órakor

Hősök hajója

Magyarul beszélt szovjet
film.

VIGSZINHÁZ:

Szerdán utoljára
4—8 órakor
Legszebb szovjet mese-
filmek

Vigad az erdő

METEOR:

4 órától folytatódagos be-
menet 1—2 forintos hely-
árak mellett.

Új Albánia

Híradók

Május 1 ünnepére szocialista munkaversenybe lépett a debreceni Dohánygyár a sátoraljaújhelyi Dohánygyárral

„Sátoraljaújhelyi elvtársak, dolgozók! Mi, a debreceni Dohánygyár NV dolgozói hazánk felszabadításának ötödik évfordulójára tett munkafelajánlásainkat túlteljesítettük és ennek alapján május 1 méltó megünneplésére versenyre hívunk ki benneteket...”

Igy kezdődik a debreceni Dohánygyár versenyfelhívása a sátoraljaújhelyi Dohánygyár dolgozóhoz. A kihívást elfogadták a sátoraljaújhelyiek. Elfogadták, hogy a szunnyadó verseny túljutott a feladatokon és két üzem között. Egyszer már versenyeztek, de ez csak úgynevezett „idény”-verseny volt. Most a debreceniek újból versenyre hívták ki a sátoraljaújhelyi dohányipari dolgozókat.

Az első pontban vállalják az üzem összes dolgozóit, hogy az öt éves terv első évét december húszra minden részletben befejezik. A második pontban, az első évre előirányzott önköltség csökkentési tervet 8,5 százalékkal túlteljesítik. A harmadik pontban vállalták a munkások, hogy az üzemi selejtet 1,2 százalékról 0,5 százalékra csökkentik. A verseny-pontokból nem felejtették ki az egyik legfontosabbat, a szocialista versenyzők létszámának a növelését. Jelenleg a dolgozók 72 százaléka van szocialista munkaversenyben. Ezt a százalékot szára emelik az év végére. A Vorosin-mozgalmat jelentőségéről sem feledkeztek meg. Az üzem dolgozóit máris hozzáfogták ennek a feladatnak végrehajtásához. Az udvaron az ácsok túrkálnak a földben, másutt már virágot is ültettek. A debreceni Dohánygyár olyan tiszta és rendezett, kivülről, hogy aki nem ismerős, nem igen mondaná rá, hogy ez gyártelep. Belül is szép, de azért még van tennivaló. Bizonyára a sátoraljaújhelyi dohánygyáristák is komolyan neki fogtak a munkának.

De a versenyfelhívás még nem elegendő. Fontos, hogy a munkások átérzzék a verseny jelentőségét és egyéni felajánlásaikkal járuljanak hozzá, hogy győztesekként kerüljenek ki a két üzem közötti nemes versengésből. Eddig a dolgozók 31 százaléka tett egyéni felajánlást.

A csomagolási osztályon a gépek is bekapcsolódtak a felajánlásokba. Közösen vállalták, hogy a selejtet a legkisebb mennyiségre csökkentik. Így járulnak hozzá a győztes cím elnyeréséhez. A Szentesi brigád is összeült és tanácskozába kezdett. A brigád legújabb eredménye átlagban 159 százalék. Szentesiné elvtársnő, a brigádvezető 226 százalékot teljesített legutóbb.

— En azt indítványozom — mondja Szentesiné —, hogy tart-suk meg ezt a százalékot, de ügyeljünk arra, hogy még sokkal jobb minőségű munkát végezzünk, mint eddig. Aztán meg vigyázzunk, hogy ne szóródjon szét sok dohány, ügyeljünk a selejtre — tette még hozzá, majd gyors mozdulattal hozzáfogtak csomagolni a pipadohányt.

Bakó József elvtárs egy gép-szajprérasztó elkészítését vál-

alta. Berta Péter lakatos az El-munkás- és Ujítókör részére cső-székeket készít, melyhez a faal-katrészt Tamás László asztalos készíti el. Özv. Nagy Andrásné elvtársnő a minőség javítását és selejt csökkentését tűzte ki cé-lul.

Mónus Istvánné a hármas gép-nél a selejtet félszázalékkal csök-kenti, ezenkívül a gépterem dol-gozóival együtt a renoválás után

kitisztítják, rendbechazzák munka-termüket.

A versenyben az üzem minden dolgozója résztvesz, hogy siker koronázza vállalatukat, megvaló-sítsák célkitűzéseiket. Tudjuk, hogy a szocialista munkaverseny fejlesztésére, nemzetgazdaságunk megerősödését biztositjuk ezen keresztül a Békétábort erősítjük. Ezért harcolnak a többtermel-ésért, az önköltség, selejt csökken-téséért, a jobb minőségért.

FELHÍVJUK AZ ÜZEMI ÉS KÖRZETI MDP SAJTÓFELELŐS ELVTÁRSOK FIGYELMÉT, HOGY MA DÉLUTÁN 5 ÓRAKOR A MAGYAR-SZOVJET TÁRSASÁG NAGYTERMÉBEN SZIRMAI ISTVÁN ELVTÁRS TART ELŐADÁST. EZEN AZ ELŐADÁSON AZ ELVTÁRSOK JELENJENEK MEG

A Ruhagyár dolgozói tervük időelőtti teljesítésével ünneplik május elsejét

A debreceni Ruhagyár NV az átálláskor óriási nehézségekkel küzdött. A munkások nagy része nem értette meg a szocialista termelőmunka jelentőségét, amely azt eredményezte, hogy egyenetlen, bizonytalan termelés folyt az üzemben. Nagy volt a ráfizetés. Azóta már több mint két hónap telt el, megváltozott lényegében sok minden. Az üzem párttitkárnője és vállalatvezetője erősen felveték a harcot a nehézségekkel szemben, az üzemi bizottsággal és szakszervezettel karöltve.

Teljesítették április 4-i felajánlásukat

A munkások nagyrésze nehezen ismerkedett meg az egyéni teljesítménnyel, százalékokkal. Voltak olyanok, akik rossz szándékból nem teljesítettek többet 24-25 százaléknál. Ezekből a munkásoktól megtiltszult az üzem. Az április negyedik felajánlások a dolgozók nagy többsége felajánlást tett és ez nem lobbant el mint szalmaláng, hanem jó eredményeket értek el. Most tovább fokozzák eredményüket, május 1 méltó megünneplésére.

A „Vörös Csillag” gépterem dolgozói közül Arany István elvtárs jó néhány héttel ezelőtt nem tudott többet teljesíteni 70 százaléknál. Április negyre elérte a 100 százalékot és most újabb felajánlást tett május 1 ünnepére. Elhatározta, hogy elérni a 125 százalékot, az öt éves terv első évét pedig november 15-re befejezi. Arany elvtárs komolyan neki fogott a munkának és már a 108 százaléknál tart.

Kovács II. István elvtárs is csak 60 százalékot teljesített régebben. Az elmúlt hetekben termelékenységét megkétszerezte, elérte a 120 százalékot és május 1-re 140 százalékot akar elérni. Első évi tervét november 30-ra teljesíti. Hevesi Imre elvtárs 101 százalékos teljesítményét ezennél 125 százalékra fogja teljesíteni. Ezt a vállalatát május 1-re eléri és azután is megtartja. Hevesi elvtárs is „hajban volt” a normával eleinte, nem nagyon tudott vele megbirkózni, teljesítménye állandóan 50-60 százalék körül mozgott. Most 115 százalékra teljesíti normáját és elhatározta, hogy ezennél selejtmentesen dolgozik.

Kapusi László is sokat bajlódott a normával, amíg végre el tudta érni a 100 százalékot. Az átálláskor társaival együtt legjobban eredményük 49 százalék volt. Munkájukon az április negyedik versenyzsellem sokat javított. El-

érték a 123 százalékot és megnyerték a versenyzselőt. Elhatározták, hogy a versenyzselőt továbbra is megtartják és első évi tervüket november 30-ra teljes egészében befejezik

Május 1-re készülnek

Cseke Béláné elvtársnő ezt mondotta a felajánlásokor:

— En azzal akarom szeretetemet és hálámat kifejezni a Szovjetunió és a Párt iránt, hogy április negyedikére elért 120 százalékos termelési átlagomat május 1-re 140 százalékra emelem. — Csekéné elvtársnő komolyan neki fogott a munkának, minden akadályt leküzdve — azon dolgozik, hogy amit vállalt, végre is hajtsa. Május elsejéig még két hét

Vannak még hibák

Az eredmények mellett akadnak azonban súlyos hiányosságok is. A Ruhagyár dolgozói között még vannak olyan munkások, akik nem érzik kötelességüknek a szocialista termelési mód mielőbbi elsajátítását. Pedig minden egyes dolgozónak a saját érdeke, hogy többet termeljen. Eddig az volt a helyzet a Ruhagyárban, hogy csoportos elszámolás volt, mely gátolta a termelést. Egyes öntudatlan dolgozók kihasználják ezt

Szélesedik a versenymozgalom az iparkamarai építkezésnél

— de a terrazajok késése hátráltatja a munkát

A felvonó vaskosára bűgva, csőrömpölvá törtet a magasba s lassuló mozgással áll meg a második emeleten. Lent, amíg a két talicska mész és homok „légi útját” végzi, Kovács elvtárs, a szállító brigád egyik tagja már friss-utánpótlásról gondoskodik. Mész, téglát, homokot talicskázik a gép alá, hogy mire a kosár a mélybe ereszkedik, már újból berakásra előkészítve várakozzék az anyag.

Szükséges ez a gyorsaság. Nem véletlenül mondják, hogy a szállító brigád az egész iparkamarai épít-

kezés egyik legfontosabb szerve. Munkájától függ nagy mértékben az építkezés majd csak minden helyén, hogy kellő időben, megfelelő mennyiségben van-e biztosítva anyagból az utánpótlás. Eddig a szállító brigád mindig pontosan, becsülettel teljesítette hivatását. Nem bizonyítja ezt jobban semmi, mint az, hogy április 4-i munkafelajánlását a brigád csaknem 80 százalékkal túlta felül. 150 százalékos vállalat helyett 210-220 százalékot teljesítettek. Ezt az eredményt tovább fokozzák most május 1 tiszteletére. 220 százalékot vállaltak a munkásság nagy ünnepe-re.

Az építkezésnél dolgozó kőművesek, ácsok, átképzősök ugyan-csak bekapcsolódtak a versenymozgalmába. Fenn az emeleten a vakoló átképzős csoport tagjai ugyancsak nagy lekesedéssel dolgoznak. Batori, Blizik, Bende, Bugyi elvtársak simítója 10 százalékkal több falat hozt rendbe az április 4-i munkafelajánlás óta és ez újabb 10 százalékkal nő május 1 tiszteletére, mind a négyen 120-ról 130 százalékra fokozzák teljesítményüket.

Batori elvtársékhöz nem messze dolgozik Szabó István, Harang Sándor kőműves brigádja. Ők is szép eredményt értek el. Április 4-e előtt 140 százalék körül teljesítettek és 15 százalékos teljesítményemelőt vállaltak legnagyobb nemzeti ünnepünk tiszteletére. Ezt el is érték, sőt meg is haladták. Május 1-re felajánlották, hogy elérni a 180 százalékot.

Ménés Jánosné, Nagy Juliánna, Szabó Albertné neveivel, dalolva közlekednek a dragiccsal. Csak úgy csattog utánuk a deszka. — Mindnyájan versenyben állnak. Jelenleg Ménés Jánosné halad az élen 227 százalékkal. De Nagy Juliska, Szabó Antalné ugyancsak fogadkoznak, hogy május 1-re behozzák hátrányukat.

A többiek is nagyban készülődnek május 1-re. Április 4 tiszteletére az itt dolgozók 80 százaléka tett munkafelajánlást, most május 1-re készülődve már 95 százaléka kapcsolódott be a dolgozóknak. Vállalatuk kiterjed a termelői munka feladására is. Arany Antal segédmunkás brigádja, akik különben versenyben állnak az egyetemiekkel, május 1 megünneplésére felajánlották, hogy csökkentik az önköltséget és javítják a minőségi munkát. Minden előbált, fel nem használt téglát összeszednek és felhasználják.

Nem hiányzik a lendület és lelkesedés az iparkamarai dolgozóknál. Csak egy feladat van még hátra: biztosítani kell a folyamatos munkát. Ezen a téren még vannak hiányosságok. Az építkezés egyik szárnyát már hetekkel ezelőtt lezárták, mert az előbbi tervtől eltérően nem egy-kétszobás lakások lesznek itt, hanem a Magasépítési NV irodái, ami szükségessé teszi a terrazajok megváltoztatását. Azóta három hét telt el és a terrazajok nincsenek meg, sőt az sincs eldöntve, hogy iroda vagy lakás lesz-e tulajdonképpen ezen a helyen. Ez nem helyes, mert hátráltatja a munkát, az épület határidő-re való átadását. Ugyanígyen tervszerűtlenség, késlekedés mutatkozik a vízvezetékcsatlakozás rajzok elkészítésénél. Az épület egyik részén a kőműves munka már nagyrészt befejeződött, az asztalos munka is előrehaladt, szükséges volna a vízvezeték és fűtőtestek beszerelése, hogy meginduljon a festés és lakkozás. Terrazaj azonban itt sincs. Ebben hibás a MATI is. Ezen a helyzeten lehető legrovidebb időn belül az illetékeseknek változtatni kell, annál is inkább, mert a dolgozók teljesíteni akarják május 1-i felajánlásukat és most a Magasépítési NV vezetőségén és a többi szerveken a sor, hogy biztosítsák ehhez — a késlekedések, menetekben való terraváltozatok kiküszöbölésével — a lezáródóbb feltételeket.

Olyan ifjúsági szervezetet hozunk létre, amely hasonló lesz a hősi lenini Komszomolhoz

Megnyílt a Komszomol-kiállítás a Déri-Múzeumban

Ragyogó napfényes tavaszi reggelen az utcákon éneklő vidám fiatal-ság vonult a Déri-tér felé. A Déri Múzeum ünnepélyes díszbe öltözve várta őket. Piros zászlók lengenek és a múzeum homlokzatán ott díszlik a Komszomol jelvénye. Ennek zendül az ifjak ajkán, a piros terítős asztal mellett ott ülnek a MINSZ vezetői mellett a sztáhanovisták, a honvédség kiküldöttei. A magyar és a szovjet himnusz hangjai mellett száz, meg száz debreceni ifjúnak gondolatai azok felé szállnak, akiknek életét a mai napon még közelebből megismerhetik.

Tóth Lajos elvtárs, a Magyar-Szovjet Társaság debreceni titkára nyitja meg az ünnepséget, majd Zsótis Lajos, a SZIT városi titkára mondja el megnyitóját.

— Amikor a magyar ifjúság példaképe választotta a szovjet ifjúságot, jól választott. Ezt bizonyítja most ez a kiállítás is. Visszatérője ez a kiállítás mindazt a hatalmas erőt, amelyet a Komszomol képvisel. Hatalmas munkát végeztek a

honvédelemben és hatalmas volt az az építőmunka, amellyel begyógyították a háború okozta sebeket.

— Most a kiállítás alkalmával megfogadjuk, hogy mindenben követjük a szovjet ifjúság példáját és olyan, egységes ifjúsági szervezetet hozunk létre, amely hasonló lesz a hősi lenini Komszomolhoz és amely éppen úgy helyt tud állani, éppen úgy megvalósítja a ráváró hatalmas feladatokat a szocializmus építésében.

Az elhangzott fogadalmat minden debreceni fiatal mélyen szívébe zártta, nem akart egy sem méltatlan lenni a lenini Komszomol hőseinek barátságára s lelkes fiatal hangok zúgáltak rá az éljént.

A megnyitó után kulturműsor következett. Két Majakovszkij vers és a Didkuszovetség énekkelével szerepelt a műsoron. Ezután a közönség a Déri Múzeumban elhelyezett kiállítást tekintette meg. Gyönyörködött azokban a képekben, amely a világ legboldogabb ifjúságának életét tárta eléjük.

**Gyakorlott
üzletszerzőket
KERESÜNK**
Cím: a Kiadóban

